

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Busa Andrea ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek - dr. Szabó Edit ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű, dr. Papp László ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve IV. rendű és V.rendű alperes neve V. rendű alperesek ellen elbirtoklás iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. évi január hó 14. napján kelt 11.P.25.630/2009/32. számú ítélete ellen a IV-V. rendű alperes részéről 34. sorszám, valamint az I. rendű alperes részéről 35. és 37. sorszám alatt előterjesztett és kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a IV-V. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg - 15 napon belül - a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 32.000 (Harminckettőezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes elbirtoklással szerzett 116/384 arányú tulajdonjogának megállapítását kérte az I. rendű alperes tulajdonában álló, hrsz.-ú ingatlanra vonatkozóan. A per tárgyának értékét 8.000.000 forintban jelölte meg.

Az I. rendű és a IV-V. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek helyt adva megállapította, hogy a felperes elbirtoklás útján megszerezte a hrsz.-ú ingatlan 116/384 tulajdoni hányadát. A tulajdonjog bejegyzése végett megkereste a földhivatalt, és a IV-V. rendű alpereseket a felperes tulajdonjoga bejegyzésének tűrésére kötelezte. Kötelezte továbbá az I. rendű és a IV-V. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen

fizessenek meg az államnak - felhívásra - 480.000 forint le nem rótt illetéket, továbbá a felperesnek - 15 napon belül - 400.000 forint perköltséget.

Az I. rendű, valamint a IV-V. rendű alperesek által az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezés a terhükre megállapított perköltségfizetési kötelezettség megváltoztatásával a felperest képviselő ügyvéd munkadíjának, valamint az eljárási illeték összegének mérséklésére irányult. Hivatkozásuk szerint az elsőfokú bíróság eltúlzott mértékben állapította meg, az I. rendű, és a IV-V. rendű alpereseket terhelő perköltség összegét egy olyan perben, melynek tényállását lényegében az előző perek tényállításainak alapján állapította meg, és az alperesek által felhozott új tényeket és körülményeket figyelmen kívül hagyva újabb bizonyítási eljárást nem folytatott le. Előadásuk szerint a felperes jogi képviselője által kifejtett érdemi munka sem igazolja az ilyen arányú perköltség megállapítását. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes által megjelölt pertárgyérték irreális, a perrel érintett ingatlanrész értéke a 2007 márciusában kelt hagyatékátadó végzés szerint 3.800.000 forint volt, az állami adóhatóság pedig 2.708.300 forintban határozta meg annak értékét. Előadták: a felek között korábban folyamatban volt perben a perbeli ingatlan értékét a felperes 8.000.000 forintban jelölte meg, ezért a Monori Városi Bíróság az ügy áttételét rendelte el a Pest Megyei Bíróságra. Az áttételt elrendelő végzést az I. rendű alperes megfellebbezte, azonban a Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság az áttételt elrendelő végzést - az I. rendű alperes fellebbezésében előadottakat teljes mértékben figyelmen kívül hagyva - helybenhagyta.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a jogi képviselővel eljáró fél részére megítélt perköltség nem csak az utolsó jogi képviselő megbízási díját tartalmazza, hanem magában foglalja a korábbi jogi képvisellel felmerülő költségeket is. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi költség összhangban van a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapítható munkadíjjal. Hangsúlyozta: az általa megjelölt pertárgy értéket egy korábbi eljárásban az I. rendű alperes már kifogásolta, azonban a másodfokú bíróság a pertárgy érték megjelölésével kapcsolatos alperesi fellebbezést nem találta megalapozottnak.

Az I. rendű, valamint a IV-V. rendű alperesek fellebbezése megalapozatlan.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege a 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgy érték esetén a pertárgy érték 5%-a, de legalább 10.000 forint. A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezés keretei között, döntését megindokolva állapította meg a pertárgy érték 4% plusz áfa összegének megfelelő, a

jogi képviselő által a perben kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjat a pernyertes fél javára, így annak megváltoztatására nem volt mód.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségének megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója. A (2) bekezdés szerint a bíróság a perköltség felől hivatalból határoz, kivéve ha a pernyertes fél a perköltség tárgyában való határozathozatal mellőzését kéri, egyezség esetében (148. §) a bíróság a perköltség felől csak a felek kérelmére határoz. Ezek a rendelkezések nem érintik a költségmentesség, illetékmentesség vagy az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetékek és az állam által előlegezett költségek, valamint a pártfogó ügyvédi díj viselésére vonatkozó kötelezettséget.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése szerint a meg nem fizetett illetéknek a megtérítésére a felet e rendelet szerint kötelezi a bíróság az eljárást befejező, illetőleg a perköltség viseléséről döntő határozatában.

E jogszabályi rendelkezésekből okszerűen következik, hogy a felperes által le nem rótt, a felek között korábban folyamatban volt perben jogerősen elbírált, jelen perben az elsőfokú eljárásban nem vitatott - a fellebbezési eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem vitatható - pertárgyértékhez igazodó kereseti illeték a perköltség részévé vált, amelynek megtérítésére a pereszes fél köteles. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a felperes által előzetesen le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a pereszes I. rendű, és IV-V. rendű alpereseket kötelezte.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálva el - Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező I. rendű, és IV-V. rendű alperesek a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperesnek megfizetni a jogi képviselete ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján - a 4/A. § szerint áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget. Ugyancsak a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az I. rendű, és IV-V. rendű alperesek az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2011. június 24.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.

Dr. Varga Edit s.k.

előadó bíró

bíró